

Z dosavadných úvah plyne, že nálezací súd postupoval správne, najmä nevykročil z mezí své moci trestní, podjal-li se přes nepodmíněnost předchozího odsouzení úkolu věcně rozhodovati o podmíněném odkladu výkonu trestu uloženého jím dodatkem k onomu odsouzení. Stížnost řídící se opačným názorem je neodůvodněna i byla proto v této části zamítnuta.

### Čís. 4712.

**Odmenu 180 Kč za vyhotovenie žiadosti o vklad práva vlastníckeho a za urýchlené prevedenie tohoto vkladu neľze považovať za nepatrný prospech v smysle § 3 odst. 2 zák. č. 178/24 Sb. z. a n. Prijímal-li súdny úradník odmeny za vyhotovenie výpisov z pozemkových kníh, dopúšťal sa prečinu podľa § 3 odst. 1 cit. zák. len vtedy, išlo-li o vybavovanie žiadostí o výpisy v smysle §§ 393—402 jedn. poriadku; ináč išlo by len o prípadné previnenie disciplinárne.**

(Rozh. zo dňa 9. mája 1933, Zm IV 236/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. K., obžalovanému z prečinu úplatkárstva, zmätočnú sťažnosť osobitného obhájcu zčasti odmietol, zčasti ju zamietol; naproti tomu zrušil podľa odst. 1 § 35 por. nov. rozsudky oboch súdov nižších stolíc čo do trestného činu v prípade vyhotovení pozemnoknižných výpisov pre Roľnícku vzájomnú pokladnicu, v dôsledku toho zrušil rozsudky nižších stolíc i vo výroku o treste a vo výrokoch s tým súvisiacich a krajskému súdu v K. uložil, aby vo zrušenej časti znova vo veci jednal a rozhodol.

### D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil a previedol osobitný obhájca zmätočnú sťažnosť podľa č. 1 a), b), 2, 3 § 385 tr. p. Ohľadom prijatia odmeny od I. Š. za urýchlené vtelenie vlastníckeho práva do pozemkových kníh dovodzuje sťažovateľ na základe dôvodov zmätočnosti podľa č. 1 a), b) § 385 tr. p., že z prijatých 180 Kč musel zakúpiť kolky na opisy smlúv ako aj kolky na žiadosť o vklad práva vlastníckeho, čo vraj činí asi 60 Kč, takže prospech pre obžalovaného činí v tomto prípade 120 Kč. Takýto prospech je však nepatrný a preto má byť obžalovaný oslobodený, alebo trestný čin má byť kvalifikovaný ako priestupok podľa § 3 odst. 2 zák. č. 178/1924 Sb. z. a nar. Zmätočná sťažnosť je zákonom vylúčená v tej časti, v ktorej sťažovateľ tvrdí, že obžalovaný musel z prijatej odmeny 180 Kč zakúpiť kolky asi za 60 Kč, a že tedy odmena činila len 120 Kč, lebo nižšie súdy tieto tvrdené okolnosti nezistili; v tejto časti bola tedy zmätočná sťažnosť ako zákonom vylúčená podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietnutá.

Nelze prisvedčiť zmätočnej sťažnosti, že odmena 180 Kč za vyhotovenie žiadosti o vklad práva vlastníckeho a za urýchlené prevedenie tohoto vkladu by bola nepatrná, lebo hľadiac k povahe veci je odmena v tejto výši prospechom, ktorý neľze prirovnať k príležitostným odmenám, ako je zpropitné a podobné dary z vd'ačnosti, lež je zrejme odme-

nou za predpokladanú činnosť príjemcu. Takúto odmenu neľze podľa obecných názorov považovať za príležitostnú a nezávadnú úplatu. Poneváh ustálený čin obžalovaného naplňuje v tomto prípade všetky náležitosti prečinu podľa odst. 1 § 3 zák. č. 178/1924 Sb. z. a n., je zmätočná sťažnosť, domáhajúca sa oslobodenia obžalovaného, alebo kvalifikácie ustáleného činu ako priestupok podľa odst. 2 § 3 cit. zákona bezdôvodná.

Čo do druhého prípadu presvedčil sa najvyšší súd pri preskúmaní veci, že súdy nižších stolíc nezistily všetky skutočnosti, od ktorých ustálenia závisí možnosť použitia príslušných ustanovení trestného zákona.

Nižšie súdy shľadaly trestný čin obžalovaného v tom, že, ačpráve pozemnoknižné lustrá o majetkovom stave občanov bol povinný podľa svojho úradu vyhotovovať zdarma bez akéhokoľvek poplatku za úradný výkon, preca od zriadenia okresného súdu v M., totiž od 1. januára 1930, až do 2. januára 1932, prijímúc funkciu predsedu dozorčieho výboru v Roľníckej vzájomnej pokladnici, dával si vyplácať od tejže za každé lustrum, vyhotovené o stave pozemkového majetku občanov, uchádzajúcich sa o pôžičku u menovanej pokladnice, odmenu 5—20 Kč, ktorým spôsobom za vyše označenú dobu na týchto odmenách bola mu poskytnutá postupne čiastka 11.095 Kč a táto pripísaná s jeho vedomím a súhlasom k dobru jeho debetného účtu u menovanej pokladnice, a že tedy ako verejný činiteľ za to, že bude vykonaný úkon, ku ktorému je podľa svojho úradu povolaný, dal si poskytnúť majetkový prospech. Podľa toho vychádzaly nižšie súdy zo stanoviska, že vyhotovenie pozemnoknižných lustier o majetku občanov, uchádzajúcich sa o pôžičku u Roľníckej vzájomnej pokladnice, bolo úkonom, ku ktorému bol obžalovaný podľa svojho úradu povolaný, čo dovodzujú z toho, že stránky prichádzaly k obžalovanému do úradnej miestnosti pozemnoknižného oddelenia v dopoludňajších hodinách a že obžalovaný tlačivá, ktoré si stránky od pokladnice priniesly, vyplňoval v úradných hodinách.

Postup pri výpisoch z pozemkových kníh a spisov je upravený v §§ 392 a ďalších jedn. poriadku. Obžalovaný sa hájil tým, že uňho nešlo o úradné lustrá, že neboly preto zachované ani predpisy platné pre také úradné lustrá, najmä nešlo o žiadosti za výpisy, preto neboly o týchto výpisoch vedené soznamy podľa § 401 jedn. poriadku a lustrá byly bez kolkov a bez úradných razítok. Boly to len tužkou písané poznámky na blanketách, ktoré buď priamo z pokladnice dostal alebo stránky mu od pokladnice priniesly. Podľa zodpovedania obžalovaného vyhotovoval výpisy len z ochoty ako súkromná osoba pre pokladnicu, u ktorej prijal funkciu predsedu dozorčieho výboru a ktorá mu za túto ochotu poskytovala zisteným spôsobom malicherné odmeny. Má-li byť uznaná vina obžalovaného podľa prečinu § 3 odst. 1 zák. č. 178/1924 Sb. z. a n., treba vopred zistiť, či obžalovaný lustrá, ktoré pre pokladnicu vyhotovoval, vykonával ako úkony, ku ktorým bol podľa svojho úradu povolaný, najmä tedy, išlo-li o žiadosti za výpisy v smysle § 393 jedn. por., ktoré obžalovaný bol povinný podľa § 401 jedn. por. zapísať do soznamu a úradne vybaviť, jakým spôsobom obžalovaný tieto lustrá vyhotovoval, najmä či byly zachované formy pre úradné výpisy v § 398 jedn. por. predpísané. Nešlo-li o výpisy v smysle týchto predpisov, ale

len o súkromné poznámky, tu by sa obžalovaný vyjadrovaním týchto poznámok v úradných hodinách a za odmeny prevínil prípadne proti svojim služebným predpisom, ale trestne by zodpovedal pre prečin podľa odst. 1 § 3 zák. č. 178/1924 Sb. z. a n. len vtedy, vykonával by výpisy ako úkony, ku ktorým bol podľa svojho úradu povolaný. Bude preto treba výsluchom svedkov a zaopatrením učiných výpisov horšie zmienené skutočnosti zistiť. Ponevác najvyšší súd tieto okolnosti sám v dôsledku zásady odst. 3 § 33 por. nov. zistiť nemôže, pokračoval z úradnej moci podľa odst. 1 § 35 por. nov. tak, ako vo výroku je uvedené.

### Čís. 4713.

**Pre posúdenie, koho treba považovať za súkromného žalobcu, je rozhodný len obžalovací spis; nezáleží na tom, kto ešte podpísal trestné oznámenie, ani na tom, kto po uplynutí lehoty k podaniu obžalovacieho spisu činil návrhy vedľa súkromného žalobcu, uvedeného v obžalovacom spise.**

**Zákonným článkom XLI:1914 o ochrane cti je chránená aj cirkev.**

(Rozh. zo dňa 10. mája 1933, Zm IV 177/33.)

Zodpovedný redaktor V. K. uverejnil v svojom časopise článok, v ktorom sa tvrdilo, že »Rím cestou cirkvi prevádza ujarmenie národa« a o jednotlivých duchovných funkcionároch grécko-katolíckej cirkvi sa v ňom hovorilo ako o »ujarmiteľoch a rímskych agentoch«. Trestné oznámenie na zodp. redaktora pre tento článok učinila grécko-katolícka cirkev, zastúpená P. G-om, biskupom v P., a biskup P. G. vo vlastnom mene. Obžalobný spis pre prečin utrhanie a urážky na cti (§§ 1, 3 odst. 2 č. 1 zák. čl. XLI:1914) podala grécko-katolícka cirkev, zastúpená biskupom P. G. Súd prvej stolice sprostil obžalovaného V. K. podľa § 326 č. 4 tr. p. obžaloby pre nedostatok súkromného návrhu. Odvolací súd sprostujúci rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť biskupa P. G. zčásti odmietol, zčásti zamietol.

### Z dôvodov:

Zmätočná sťažnosť bola založená na dôvodoch zmätku podľa § 385 č. 1 a), c) tr. p. Uplatňovanie dôvodu zmätku podľa § 385 č. 1 a) tr. p. je bezpredmetné a preto zákonom vylúčené, lebo nižšie súdy nezaložili oslobodzujúce rozsudky na tom dôvode, že čin obžalovaného nie je trestný, lež na tom, že chýbal v čas podaný návrh urazeného. Preto treba sa meritorne zaoberať len riešením, či tento poslednejší výrok je správny. Zmätočnej sťažnosti neľze v tomto bode priznať oprávnenia.

Odvolací súd správne dovodil, že pre posúdenie, koho treba považovať za súkromného žalobcu, je smerodatný len obžalovací spis a že neprichádza do úvahy ani to, kto ešte okrem toho podpísal trestné oznámenie, alebo po uplynutí lehoty k podaniu obžalovacieho spisu činil návrhy vedľa súkromného žalobcu, uvedeného v obžalovacom spise. Ani